

"ישיבישע בלאט"**"לאמדעס" ב"דף היום" בשו"ת ומ"מ"****דף כ.**

וכי תעלה על דעתך שזר קרב לגבי מזבח, וקשה הרי בדיעבד ודאי לא נפסל בשל כך וכוונת המשנה להכשיר מלח זר בדיעבד?

ע"י בשיטמ"ק בשם מוהר"פ דמשמע ליה הלשון להכשיר אף לכתחילה, וע"ש עוד תי' וכן בחזו"א כה' טו"ז דיתכן שנפסל אף בדיעבד, וע"י רמב"ן עה"ת ויקרא ב' יא' דעיקר הציווי הוא לבעלים, וע"י חמדת דניאל שמכאן שאיסור קריבת זר למזבח הוא דרבנן, וע"י רמב"ם פסוהמ"ק יא' ז' שפסק שבמלח זר לא נפסלה בכך, ע"י שפ"א במשנה יח.

בענין מליחה אי מעכבת או לא, ע"י רמב"ם איסו"מ שפסק מעכבת בקומץ המנחה ולא בשאר קרבנות, ובמהר"י קורקוס שם תמה עליה שלמסקנא נלמד הכל מכלל ופרט וכלל שכל קרבנות צריכים מלח כמנחה, ותי' דס"ל כתירוץ הגמ' כאן דכיון דכתיב ברית כמאן דשנה ביה קרא וזה רק במנחה, וכעין זה כתבו הכס"מ והלח"מ, ובקרן אורה לעיל יט: תי' דבשאר קרבנות כיון שהתירם בדם והוא לא צריך מלח לא נפסלו בכך, משא"כ מנחה דעיקר התירא בקומץ, ושם הגר"ז הביאו (לקמן סז): דדין מליחה במנחה הוא מדיני עשיית המנחה לעומת שאר הקרבנות שזהו דין כללי בהם שיש ליתן מלח, ולכן בהם לא מעכב בדיעבד.

אביא דם שמתיר, ע"י רש"י (ד"ה אי בסופו) דהכוונה להקשות שנרבה דם מלבד מה שאיברים צריכים מליחה, וע"י ח"י המיוחסים לרשב"א.

קרבן טעון מלח ואין מנחה כולה טעונה מלח, והנה ברא"ה בבדק הבית בית ג' שער ג' כתב דגם החלק הנאכל לכהנים ולבעלים טעון מליחה, וצ"ע מהכא? (ע"י משה"ב) ותי' בחת"ס חולין יד. על פי הרמב"ם שהובא לעיל (לפי ביאור הגר"ז) דיש שתי דיני מליחה בקרבנות, ונהי דמנחה כולה התמעלה מהדין מליחה בגוף העשייה שלה, אבל מהדין מליחה הכללי של קרבנות לא התמעטה.

והא אמרת מה מנחה מיוחדת וכו', והא דלא מקשה דיש להצריך לבונה למליחה בגלל שהיא בכלל מנחה?, ע"י בח"י המיוחסים לרשב"א.

אימא לבונה ואייתי דם, וע"י שיטמ"ק בשם תוס' חיזוניות שהקשו איך ס"ד לרבות דם, הא איתמעט בברייתא מ'על מנחתך' ולא מעל דמך, ע"י תי', וביותר ביאור בח"י המיוחסים לרשב"א, וע"ע בשיטמ"ק בע"ב מה שהביא מהגליון בשם רבינו ברוך.

ואימא מעל מנחתך ולא מעל אברך, וע"י ח"י הגר"ז שהקשה דקרא מפורש הוא ביחזקאל מג' כד' שיש למלוח האיברים? ויש מתרצים דהוא ציווי לעתיד לבוא לבית שלישי ואין למדים ממנו.

ע"ב

תד"ה אדרבה, תי' על קושייתם, ע"י בשפת אמת, וע"ע הלכה למשה וזר הקודש.

נפסל בשקיעת החמה, ע"י רש"י דנלמד מ'ביום צוותו, ומכאן דקדק במנחת אברהם דלא נאמר שקומץ נפסל בשקיעה אלא רק לימוד שאין להקטירו בלילה, ע"ש מש"כ לפי זה לתרץ קושיית המקדש דוד טז' ב' על התוס' ישנים ביומא כט. וכעין זה כתב בתורת זאב סימן כז', וע"ע במנח"א שמחלק לפי זה בכמה עניינים בין דם לבין קומץ.

תוד"ה נפסל, תוכן דבריהם שווה למה שכתבו בזבחים נו. ועיקרו שיטת ר"ת דיש ב' שקיעות והפסוק לפסול דם בשקיעה בא לומר שנפסל בשקיעה ראשונה (שהיא השקיעה של הגאונים שלדעת ר"ת היא עדיין יום), שאל"כ לא בעי קרא, ובאחרונים נו"נ בדבריו, ע"י שאגת אריה סימן יז, ח"י רבי אריה לייב ח"ב כה'.

ועוד כתבו האחרונים תירוצים אחרים על קושיית ר"ת ע"י מקדש דוד טז' ב', וע"י רש"ש ועולת שלמה שם בתוס' בזבחים נו., ובדעת רש"י שם שקרא איצטריך לומר שאין מועיל הלנה לדם בראש המזבח, ע"י מקור ברוך סי' יב' ובשפת אמת שם.

עצים איקרו קרבן, והקשה במקדש דוד יג' א' דלכאורה גם לרבנן את העצים שהתנדבו הקריבו על גבי המערכה ושם היו עצים אחרים וא"כ שיצטרכו גם מלח?

ותי' בקהילות יעקב יג' בשם החזו"א דאכתי היו באים בתור שימוש למערכה לשרוף את הקרבנות, ואין שריפתם מטרה בפי עצמה שתחשב כהקטרה, וע"י קרן אורה שדקדק בדעת התוס' שגם לרבנן עצים הם קרבן, אלא שמטרתו שונה, (וע"י אור שמח איסו"מ ה' ה' מה שהקשה על זה) וע"י נתיבות הקודש, ובדעת הרמב"ם ע"י ח"י הגר"ז כאן, וברכת הזבח וצאן קדשים לקמן פה: תוד"ה בעי, ובמקדש דוד לד' ב'.

תוד"ה לדברי, במה שהקשו למה לרבי יליף עצים ממנחה ולא משאר קרבנות, ע"י ח"י המיוחסים לרשב"א מה שתי'.

ובמה שהקשו מה שייך שריים בעצים, ע"י רבינו גרשם לקמן קז. ששיירי קרבן עצים לכהנים, וע"י מנחת אברהם מה שביאר במחלוקתם, וע"י מקדש דוד יא' ג'.

יל"ע בכל קרבן עצים איך מקריבו על המערכה הא עצי מערכה צריכים לבוא משל ציבור, ואז כבר לא ייחשב קרבן יחיד?

ע"י חזו"א כג' ה' שבאמת אין מוסרן לציבור ועושה להם מערכה בפני עצמה ושורפן, וע"י מקדש דוד יא' ג' שהביא כמה ראיות לזה שקרבן עצים א"צ למסרו לציבור, וכן הביא ח"י הגר"ז כאן, (במשנה למלך שקלים ד' ו' כתב דלרבנן יש למוסרם לציבור).

תוד"ה מלמד, הביאו מהתוספתא דאם הקריב את העצים בחוץ פטור, וע"י בח"י הגר"ז מה שהקשה על זה הוי עבודה גמורה וזר שהיה עושה אותה במקדש חייב, וע"י מנחת אברהם שהביא לתרץ על פי דברי הגר"ז בזבחים קיב: דיש עבודות דרק כשעושן על גבי כלי שבמקדש חשיב עבודה ולא כשעושן בחוץ.

רש"י ד"ה שני לא כתב מהו שיעור הגזירין והרמב"ם איסו"מ ז' ג' כתב ששיעורם אמה.

וכן הוא אומר והגורלות הפלנו על העצים, ע"י רמב"ם מעה"ק יד' א' שהביא קרא אחרונא, וע"י אבן האזל למה הוצרך לכך ולא הביא קרא דהכא.

טעונין קמיצה, וכיצד היא קמיצתן, ע"י ברש"י לקמן קו., וע"י חזו"א דמרסקו משום דבעי גם כלי שרת, וע"י מנחת כהן שהקמיצה היא מהמנחות שמביאים יחד עם העצים.